

1. Dat de éne mens de ander het Evangelie kan doorgeven, is het werk van Gods Geest

Het is al jaren geleden, en het gebeurde niet hier in Rotterdam, maar ik weet het nog als de dag van gisteren. Ik was op bezoek bij een wat ouder echtpaar. De vrouw van het stel was een gelovige dame. Ze was sinds kort gemeentelid bij ons. Tijdens dat bezoek leerde ik ook haar man kennen. Laat ik hem Kees noemen. Heel eerlijk gezegd werd ik een beetje bang van Kees, want hij trok zó fel van leer tegen kerken en dominees en alles wat te maken had met geloof... Hij werd helemaal rood van kwaadheid.

De vrouw van Kees probeerde hem een beetje te sussen, ze kende dat verhaal natuurlijk wel, en ze bleef heel rustig. Toen ik weer naar huis fietste, dacht ik:

'Wat zit die weerstand bij deze man ontzettend diep...' Ik voelde me een grote mislukking, want ik had eigenlijk niet zoveel weerwoord tegen Kees. Ik had eigenlijk alleen maar geluisterd. Ik was nogal overdonderd. En ik had geen idee hoe ik het Evangelie aan Kees zou kunnen doorgeven.

Kees had dus een grote hekel aan kerk en geloof, maar hij was niet de beroerdste. Hij bracht zijn vrouw met de auto naar de kerk, en hij haalde haar ook weer op. Hij bleef dan wel buiten. Maar op een dag zag ik tot mijn verbazing dat hij al vóór het einde van de dienst binnenkwam en even in de hal van de kerk stond te kijken en te luisteren. En dat gebeurde steeds vaker. Kees kwam steeds eerder, en hij luisterde steeds langer mee. Totdat hij op een dag in de kerk zat, naast zijn vrouw.

Om een lang verhaal kort te maken: Kees kwam tot geloof. En aan het einde van de dienst, als hij me een hand gaf, zag ik heel vaak tranen in zijn ogen, tranen van ontroering. Kees kon orgel spelen, en dat ging hij doen in de diensten in een zorgcentrum voor ouderen. Zolang hij kon... want Kees werd ziek, en al jaren geleden is hij overleden. Hij is nu bij God, in het huis van zijn hemelse Vader.

Vaak heb ik me verwonderd afgevraagd hoe dat kon, die ommekeer in het leven van Kees. Ik heb er maar één verklaring voor: dat was de Heilige Geest. De Geest die werkte, door zijn vrouw heen. De Geest die werkte in de kerk, als Kees daar stond te luisteren in de hal.

Ik weet niet hoe het bij jou is, maar als het gaat om getuige zijn van Jezus, dan voel ik me vaak heel erg tekort schieten, ik voel me ook onbeholpen. En misschien geldt dat wel voor de meesten van ons. Het is ook gewoon vaak moeilijk: hoe kom je nou tot een goed gesprek over God, over Jezus?

En toch, tóch komen er mensen tot geloof. Toch gaat het werk van God door. Toch zijn er elke keer weer mensen die tot die verrassende ontdekking komen, dat als je Jezus gaat volgen, dat het leven dan zoveel meer kleur krijgt, zoveel meer diepgang, dat je er zoveel rijker van wordt, geestelijk rijker. Dat dat kan, en dat de éne mens tóch de andere mens kan bereiken, dat komt alleen door de Heilige Geest. We hebben gelezen uit Handelingen 1. Jezus staat op het punt om naar de hemel te varen. Dan vragen de discipelen aan Hem, in vers 6: 'Heer, zult U in deze tijd voor Israël het Koninkrijk weer herstellen?' De discipelen weten dat er beloften liggen voor het volk Israël. God heeft het gezegd: 'Ik zal voor eeuwig een koning geven op de troon van David'. Dat staat bijvoorbeeld in Psalm 89. Dus de discipelen denken: 'Zou dat nú gaan gebeuren? Dat Israël weer een glorieuze natie wordt?' Maar Jezus zegt: 'Wannéér dat gebeurt, dat is niet jullie zaak. Dat is aan de hemelse Vader.' Jezus zegt dus niet dat het niet zal gebeuren. Nee, er liggen beloften voor het volk Israël. Maar hoe de Vader die wil gaan vervullen, en op welk moment, dat is aan Hem. 'Maar', zegt Jezus, 'op dit moment is er iets anders aan de orde. Jullie moeten de wereld intrekken met het Evangelie. Alleen,

dat hoeven jullie niet te doen uit jullie eigen kracht. Nee,' vers 8: 'u zult de kracht van de Heilige Geest ontvangen, Die over u komen zal; en u zult Mijn getuigen zijn, zowel in Jeruzalem als in heel Judea en Samaria en tot aan het uiterste van de aarde.'

Als de Heilige Geest komt, dan maakt Hij je zo vol van God, vol van blijdschap, dat je dan in staat bent om getuige te zijn van Jezus. Zónder die Heilige Geest lukt het niet. Dan ben je echt kansloos. Maar juist door die Heilige Geest gebeuren er wonderlijke dingen. Denk maar aan die ommekeer bij Kees!

2. Jezus brengt ons uit de angst in de vrede

In Johannes 20 zien we eigenlijk hetzelfde: Jezus stuurt Zijn discipelen erop uit, maar níét in eigen kracht. Nee, ze krijgen de Heilige Geest mee. Heel mooi hoe dat beschreven staat. Het begint met een beschrijving van de angst, vers 19: 'Toen het nu avond was op die eerste dag van de week (de eerste Paasdag, de dag dat Jezus was opgestaan uit de dood) en de deuren van de plaats waar de discipelen bijeen waren, uit vrees voor de Joden gesloten waren, kwam Jezus en Hij stond in hun midden en zei tegen hen: 'Vrede zij u!' De discipelen zijn doodsbang

voor de Joodse leiders. Die leiders hebben drie dagen geleden Jezus gevangen genomen en aan het kruis gespijkerd. Zouden zij, de discipelen, dan nú aan de beurt zijn? De deuren zitten goed op slot. Maar dan, opeens, is Jezus er! Hij is opgestaan, Hij heeft nu een verheerlijkt lichaam, een veranderd lichaam, waarmee Hij zomaar ergens kan verschijnen en weer kan verdwijnen. Johannes gaat verder in vers 20 en schrijft: 'En nadat Hij dit gezegd had, liet Hij hun Zijn handen en Zijn zij zien. De discipelen dan verblijdden zich toen zij de Here zagen. Jezus dan zei opnieuw tegen hen: 'Vrede zij u! Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u.'

Waarom zou Jezus dat twee keer zeggen: 'Vrede zij u'?

Waarom die herhaling?

Nou, blijkbaar was die vrede na de eerste keer nog niet echt neergedaald. De discipelen zaten nog in de angst. En voor Jezus is het héél belangrijk dat ze vanuit de angst in de vrede komen. Daarom zegt Hij het nóg een keer: 'Vrede zij u!' Pas dán, als ze in de vrede gekomen zijn, kan Hij hen erop uit sturen: 'Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u.'

Maar hoe komen de discipelen vanuit de angst in de vrede? Hoe komen ze tot die verandering? Dat komt door Jezus! Vers 20: 'De discipelen dan verblijdden zich toen zij de Here zagen.' Daar stáát Jezus! Hij leeft echt, Hij is opgestaan! En je kunt zien dat Hij het is, want Hij laat Zijn littekens zien, de littekens in Zijn handen en in Zijn zij, de bewijzen van Zijn liefde, van Zijn trouw.

Weet je, dat geldt ook voor ons! Je kunt soms zo angstig zijn om te vertellen over je geloof, over Jezus, over wie Hij voor je is. En als je zo bang bent, en je probeert het toch, dan ga je jezelf forceren. Dat hoeft niet, dat is ook helemaal niet goed.

Concentreer je eerst op Jezus, en op Zijn littekens. Hij ging de weg naar het kruis, uit liefde voor jou, en ook voor al die andere mensen. Hij deed het, omdat Hij een warm hart heeft voor mensen.

3. Door Zijn Geest blaast Hij ons geestelijk leven in

Als je je concentreert op Jezus, en op Zijn littekens, op de tekenen van Zijn liefde, dan kom je tot rust, dan komt er vrede in je ziel. En dán ben je geschikt om erop uitgestuurd te worden. 'Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u.' Maar ook dán kun je dat niet alleen. Want Jezus doet nog meer. Vers 22: 'En nadat Hij dit gezegd had, blies Hij op hen en zei tegen hen: Ontvang de Heilige Geest.'

In de talen van de Bijbel, Hebreeuws en Grieks, is het woordje voor 'geest' hetzelfde woord als het woord voor 'adem'. Dus de

Heilige Geest is de Heilige Adem, de Adem van God. Die Adem van God, die wordt al genoemd in het begin van de Bijbel. Als God de eerste mens geschapen heeft, Adam, dan staat er: 'God blies de levensadem in zijn neusgaten, en zo werd de mens tot een levend wezen' (Genesis 2: 7). Dus God blies, en Adam kwam tot leven. Zo is het hier ook: Jezus blaast, en de discipelen komen geestelijk tot leven, tot nieuw leven! Het is een voorproefje van Pinksteren.

Dus vanuit die blijdschap over Jezus, de opgestane Heer, vanuit de vrede die Hij geeft, mogen we Zijn liefde gaan doorgeven. Dat is in feite precies wat er ook in De Bron gebeurt.

Toen ik hier elf jaar geleden kwam werken, en ik ook in De Bron kwam, was één van de eerste mensen die ik leerde kennen Beatrix. Iedereen in De Bron kende Beatrix en Beatrix kende iedereen. Vorig jaar heeft de Here Jezus haar Thuis gehaald, maar jarenlang was zij één van de trouwe bezoekers en vrijwilligers. Beatrix vertelde mij, dat ze door iemand was meegenomen naar De Bron, toen ze helemaal aan de grond zat. Ze had zelfs niets meer te eten. En ze zei: 'Vanaf het begin voelde ik me thuis in De Bron. Het was een plaats waar ik vrede vond.' Beatrix wilde graag gedoopt worden en dat is ook gebeurd, op Tweede Kerstdag 2013, in de Laurenskerk. En ook in haar leven was het zó duidelijk: het was de Heilige Geest die haar had geleid. Jezus zegt tegen Zijn discipelen: 'Ga maar op pad, zoals Ikzelf ook op pad gegaan ben, vanuit de hemel naar de aarde. Ik stuur jullie erop uit! Maar ga niet alleen, ga met de Heilige Geest!'

En wat gebeurt er dan? Vers 23: 'Als u iemands zonden vergeeft, worden ze hem vergeven; als u ze hem toerekent, blijven ze hem toegerekend.' Wat bedoelt Jezus daarmee? Dit is een moeilijk vers. Nou, Jezus bedoelt natuurlijk niet dat wij een beetje willekeurig vergeving van zonden kunnen rondstrooien. Die wel, die niet, net hoe onze pet staat. Natuurlijk niet, dat is niet wat Hij zeggen wil.

Nee, het is anders. Als wij het Evangelie doorgeven aan iemand, en die persoon komt tot geloof, dan mogen wij écht tegen die ander zeggen: 'Jouw zonden zijn vergeven! Want Jezus is ook voor jou gestorven!' Maar als die ander niets van Jezus wil weten, dan blijven die zonden ook op zijn eigen schouders rusten. Dat is wat Jezus wil zeggen. Dus doordat de Heilige Geest door ons heen wil werken, komen er mensen tot geloof en worden hun zonden vergeven. Er stroomt dus nieuw leven de wereld in, door ons heen, dankzij de Heilige Geest! Dat is zó geweldig, als dat gebeurt! Dat kan je zó blij maken! Maar de andere kant is er ook. Er zijn ook mensen die geen enkele interesse hebben, en die ook niet bidden om vergeving van zonden. Dat gebeurt ook, en daar kun je zó verdrietig van worden. Misschien ken je dat ook wel, teleurstelling, verdriet omdat er ook mensen zijn, lieve mensen, die niets hebben met Jezus. Je gunt het ze zo! Maar je kunt niets opdringen. Dat zou nooit goed zijn. En weet je, juist dán komt het erop aan, dat je niet uit eigen kracht gaat lopen pushen, en duwen en trekken, maar dat je het overlaat aan de Heilige Geest.

Handelingen 1: 8: 'U zult de kracht van de Heilige Geest

gemaakt werden in de tijd van Jezus. Je kunt er olie in gieten, olijfolie, en dan heb je een lont, die steek je in de olijfolie. En die lont kun je dan aansteken. Die lont gaat héél lang mee. Door die

lont stroomt de olijfolie naar de vlam, en het is de olie die verbrandt. Maar als de olie op is, dan gaat de lont zélf branden. En dan is die lont zó opgebrand.

Zo is het ook met ons. Wij zijn net als die lont. Zolang we doordrenkt zijn met de Heilige Geest, kan onze lamp blijven branden. Maar als de Heilige Geest ontbreekt, dan branden we zelf op. Net als die lont. Dan ga je jezelf forceren. Je wilt persé die ander dwingen. Maar dat wekt alleen maar ergernis op. En zelf brand je op.

Weet je hoe je gevuld wordt met de Heilige Geest? Door elke morgen te bidden: 'Vader, hier ben ik. Vul mij met Uw Heilige Geest en laat mij Uw getuige zijn, overal waar ik kom.' Dat geeft je zóveel ontspanning. Dan kun je er zijn voor mensen, je kunt helpen, je kunt ondersteunen, je kunt dienstbaar zijn, en je hoeft niemand het Evangelie op te dringen. De Heilige Geest doet het werk.

Dat heb ik ook altijd het mooie gevonden van De Bron. Mensen worden geholpen met taalles, of met een voedselpakket, of met het invullen van formulieren. Er wordt nooit gezegd: 'Ik wil je wel helpen, maar ja, dan moet je ook wel naar de kerkdiensten komen, dan moet je ook wel gaan geloven.' Nee, iedereen is vrij. Maar er is openheid. Wie wil kan op maandag meedoen aan de bijbelbespreking. Wie wil, kan op zondag naar de ontmoetingsdienst komen.

4. God wil werken met Zijn Geest, door jóú heen!

'U zult de kracht van de Heilige Geest ontvangen, Die over u komen zal; en u zult Mijn getuigen zijn...' Hoe ben je een getuige? Door gewoon te vertellen over wat geloof voor jouzelf betekent. Wie Jezus is voor jou. Een getuige is iemand die vertelt wat hij of zij heeft gezien, gehoord, meegemaakt. Bid het maar, gewoon 's morgens: 'HERE, kom met Uw Geest in Mij, en geef mij kansen, vandaag, om iets te vertellen over Uw liefde. Laat mij een bron mogen zijn, een bron van zegen.' Zo kun je dan de dag in, als getuige, vanuit de vrede.

Mooi ook wat er dan bij staat: '... u zult Mijn getuigen zijn, zowel in Jeruzalem als in heel Judea en Samaria en tot aan het uiterste van de aarde.' Eerst Jeruzalem, je eigen stad, je eigen omgeving. Dan Judea, je eigen land, je wijdere omgeving. Dan Samaria, dat is het buurland, het volgende land. En dan: 'tot aan het uiterste van de aarde.' Misschien geldt dat wel voor jou, misschien wil God jou roepen voor het buitenland. Heb je daar weleens over nagedacht? Heb je er weleens voor gebeden? 'HERE, waar wilt U mij gebruiken? Roep mij maar waar U mij hebben wilt, ook als dat ver weg is, in een ander land.' In De Bron zijn heel wat vaste bezoekers die zélf uit een ver land gekomen zijn, en die nu hier het Evangelie delen. Misschien ben jij wel één van hen! Maar begin met Jeruzalem. Begin dichtbij. Hier, in de stad. In Rubroek, in Crooswijk. In de wijk waar je woont. En hier om deze kerk heen. Bid om de Heilige Geest voor de plek waar jij bent! God geeft Zijn Heilige Geest. En Hij geeft die Geest aan jóú, want Hij wil werken *via jou*. Besef je dat?

Er is een legende, en je weet: legendes zijn niet echt gebeurd, maar er zit wel een boodschap in. In die legende komt de Here Jezus terug in de hemel, op de Hemelvaartsdag. Hij wordt daar met gejuich begroet. De hele hemel dreunt van de lofliederen. Maar een paar engelen zijn bezorgd. Ze zeggen: 'Here Jezus, U bent nu wel weer hier terug, maar hoe moet het nu verder op de aarde? Wie moet nu het Evangelie doorgeven?'

De Here Jezus zegt: 'Dat gaan Mijn discipelen doen. Dat heb ik ze toch laten weten?'

De engelen zeggen: 'Maar, Here Jezus, U weet toch hoe ménsen zijn? Dat ze vaak bang zijn, en laks, en dat er vaak niets van terecht komt?'

En dan zegt Jezus: 'Dat weet Ik, daarom geef Ik hun Mijn Heilige Geest!'

'Ja', zeggen de engelen, 'maar Here Jezus, het zijn en blijven wel mensen. Weet U zeker dat U via hén wilt werken?' En dan zegt Jezus: 'Ik heb geen ander plan.'

Jezus heeft geen ander plan. Hij werkt via jou en via mij. Maar Hij stuurt ons niet alléén op pad. Hij blaast Zijn levensadem over ons uit. En Hij zegt: 'Ontvang de Heilige Geest, om zelf te worden tot een bron van zegen.' Amen.